

(Jensen-Sønderup) og af mit Partis ærede Ordfører, og som gik ud paa, at det gaar ikke an helt at se bort fra de Værdiforskydninger, der foregaar ved en Omlægning som den, der vil finde Sted ved en Flytning af Banegaarden ud i Mølleengen. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (F. F. Samuelson) udtalte, at det drejede sig kun om — en Snes Husejeres Interesser, tror jeg, han sagde. Nu ved jeg ikke, om det ærede Medlem virkelig mener, at de, som har den Ære at sidde i det danske Folketing, ikke kender mere til Aarhus, end at de kan lade sig blænde af det ærede Medlems Veltalenhed, thi naar man kender Aarhus og ved, at det er en stor By, og at det er store Værdier, der her flyttes, vinder det ærede Medlem absolut intet ved at tale om, at det kun drejer sig om tyve Grundejeres Interesser. Jeg ved ikke, hvor mange der er interesseret i Sagen, dem, det ærede Medlem tænkte paa, vil jeg helt se bort fra, jeg kender dem ikke og bryder mig ikke om dem, men denne Flytning af Banegaarden ud i Mølleengen vil sikkert interessere mangfoldige andre i Aarhus By, nemlig alle dem, hvis Forhold til Banegaarden fuldstændig ændres. Jeg kan ikke se andet, end at Banegaardsforholdene i Aarhus, som de er, rent upartisk bedømt, i Virkeligheden er ideelle; Banegaarden ligger paa et udmærket Sted i Byen, og kan der, hvad jeg formoder, der kan, naar Forholdene undersøges nøjere, skaffes den nødvendige Plads, saa at Personbanegaarden kan blive, hvor den er, tror jeg ikke, man vil kunne gøre noget bedre for Aarhus end at lade den ligge.

Jeg skal i øvrigt ikke fordybe mig i Enkeltheder, det vilde være ganske umuligt. Naar jeg har fremsat disse Bemærkninger, er det, fordi jeg synes, at vi ved denne Førstebehandling ikke for stærkt kan understrege, at hvad det kommende Udvalg bør tage sig af, er at undersøge, hvorledes det er muligt, at Forholdene fra 1908—09 til 1914 kan have forandret sig i den Grad, som det maa være Tilfældet at dømme efter de to forskellige Lovforslag, der er blevet fremsat. Forskellen kan ikke forklares ved, at de er fremsatte af forskellige Ministre, hvis Syn paa Sagen har været forskelligt, thi begge Lovforslag er forelagte med Detailberegninger; foretagne af Generaldirektionen. Derfor hævder jeg, at vi maa kræve fuldt oplyst, hvorledes Landet ligger i saa Henseende, og ud over dette kan vi kun udtale vor

almindelige Sympati for eller Antipati mod Lovforslaget. Hvis det viser sig, at det var rigtigt, hvad man i 1908—09 tog Sigte paa, idet man hævdede, at det ideelle var en Ordning, hvorefter Personbanegaarden blev, hvor den er, saa maa man, naar man ser upartisk paa Forholdene, hævde, at den bør blive, hvor den ligger, og ikke flyttes ud i Mølleengen, og har Generaldirektionen haft Uret den Gang, skal den erkende det og udtale, at den da var lige ved at føre Rigsdagen paa Vildspor, saaledes at den, hvis man havde fulgt den, i 1914, da man omtrent vilde have været færdig med Arbejdet, maatte have sagt: Det gaar ikke an, at disse Forhold ordnes paa den Maade, vi maa bryde Personbanegaarden ned og flytte den ud i Mølleengen for at centralisere Forholdene.

Det er, som sagt, med fuld Føje, at dette Tings Medlemmer ønsker denne Sag grundigt undersøgt, ikke for at genere Aarhus, men for at redde noget af den Værdighed, som tilkommer Rigsdagen, for at Forholdet ikke skal blive det; at Rigsdagen blindt hen vedtager Lovforslag, ved hvilke det drejer sig ikke alene om meget betydelige Ofre, mange Millioner Kroners Ydelse fra Statens Side, men ved hvilke der ogsaa er Tale om at flytte store Værdier fra det ene Sted til det andet, og gør det paa et saa løst Grundlag, som dette, efter hvad der foreligger, synes at være. At man ikke kan gøre noget saadant, har jeg saa stærkt som muligt villet understrege. Og jeg vil henstille, at man har denne Sag i mente, naar man senere kommer til at behandle Lovforslag, som angaar Jernbanestaten som Helhed. Vi maa gøre os klart, at vi her staar overfor et Forhold, som er saa vidt forgrenet og griber saa dybt ind i vort materielle Liv, at det ikke gaar an saa at sige kritikløst at følge Administrationen, der nu hævder det modsatte af, hvad den har hævdet for 4—5 Aar siden. Jeg vil da saa indtrængende som muligt henstille til det kommende Udvalg, at det baade for Landets Skyld, for Aarhus Bys Skyld og for Folketingets Værdigheds Skyld tager denne Sag under nøje Overvejelse.

Stilling: Man kan desværre ikke sige, at det Lovforslag, der nu ligger paa Rigsdagens Bord, er blevet mødt med udelte Velvillie fra alle Sider. Det ærede Medlem for Aarhus søndre Valgkreds (F. F. Samuelson) og det ærede Medlem fra Viborg (Ferdinand Nielsen) har begge i god Kontakt med de sagkyndige anbefalet det, men